

Sentencja

Artykuł 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak sporne w postępowaniu przed sądem odsyłającym, które — opierając się na art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu [artykuł uchylony przez traktat z Amsterdamu] — zakazują obywatelowi Księstwa Lichtensteinu nabycia drugiego miejsca zamieszkania położonego w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, wobec czego organ krajowy nie powinien zastosować takich przepisów krajowych.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 lutego 2011 r. — Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof przeciwko Mohsenowi Afrasiabiemu, Behzadzie Sahabiemu i Heinzowi Ulrich Kesselowi

(Sprawa C-72/11)

(2011/C 252/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof

Strona pozwana: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi i Heinz Ulrich Kessel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla udostępnienia zasobów gospodarczych w rozumieniu art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 (¹) niezbędne jest, aby zasoby gospodarcze mogły zostać wykorzystane, w czasie następującym bezpośrednio po ich udostępnieniu, przez osobę bądź organizację objętą wykazem, do uzyskania środków pieniężnych lub usług? Czy też art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakaz pośredniego udostępnienia obejmuje dostarczenie i montaż zdolnych do spełnienia swojej funkcji, lecz niegotowych do użycia zasobów gospodarczych (w tym wypadku pieca próżniowego) na rzecz osoby trzeciej znajdującej się w Iranie, z użyciem których osoba trzecia zamierza w późniejszym czasie wyprodukować towary na rzecz osoby prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w załącznikach IV i V do rozporządzenia nr 423/2007?
- 2) Czy art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że obejście zakazu może mieć miejsce tylko wtedy, gdy sprawca dostosuje swoje działanie z formalnego punktu widzenia — jednocześnie jednak jedynie pozornie — do zakazów wynikających z art. 7 ust. 1-3 rozporządzenia nr 423/2007, tak że nawet w

ramach najszerszej wykładni tych przepisów działanie to nie jest już objęte zakresem norm ustanawiających zakazy? Czy w związku z tym stany faktyczne wypełniające znamiona zakazu obejścia zakazu i zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych wzajemnie się wykluczają? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy zachowanie, które nie jest (jeszcze) objęte zakazem (pośredniego) udostępnienia może jednak stanowić obejście w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007?

Czy też art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 stanowi klauzulę generalną, pod którą można subsumować każde działanie, które w konsekwencji prowadzi do udostępnienia zasobów gospodarczych osobie, bądź organizacji objętych wykazem?

- 3) Czy znamię strony podmiotowej „świadomie i umyślnie” w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 wymaga po pierwsze wiedzy o powodowanym, bądź zamierzonym obejściu zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych i ponadto również bardziej rozbudowanego elementu woli, przynajmniej w tym sensie, że sprawca godzi się na obejście zakazu? Czy też sprawca musi chcieć obejść zakaz, tak że musi on działać umyślnie?

Czy też może świadome obejście zakazu nie jest konieczne, wystarczy natomiast, aby sprawca uważał obejście zakazu za możliwe i godził się na nie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); pozostały uczestnik postępowania: Performing Science LLC, wniesione w dniu 13 maja 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.

(Sprawa C-222/11 P)

(2011/C 252/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Performing Science LLC

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania Longevity Health Products, Inc. za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09; oraz

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ograniczenia swobody używania znaku towarowego mogą być wprowadzane jedynie w interesie ogólnym, na przykład w celu uniknięcia ewentualnego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd danego kręgu odbiorców. Prawdopodobieństwo to może zostać jednak wykluczone w niniejszym przypadku, ponieważ zarówno specjaliści, jak i laicy są w stanie dokonać rozróżnienia między określeniem 5 HTP zawartym w rozpatrywanym znaku a systematycznym oznaczeniem 5-Hydroksytryptofan.

Specjaliści tacy jak farmaceuci czy lekarze weterynarii wiedzą, zdaniem wnoszącej odwołanie, że nawet najmniejsze zmiany wprowadzane do nomenklatury chemicznej lub chemicznych formuł molekularnych mogą powodować istotne różnice w składzie tych substancji. W sposób naturalny osoby te będą zatem w dalszym ciągu używać prawidłowych określeń chemicznych, które nie są identyczne z rozpatrywanym znakiem towarowym.

Osoby „poinformowane”, czyli laicy i konsumenci zainteresowani danym towarem, również wiedzą, że oznaczenia pochodzące z nomenklatury chemicznej i dotyczące rozmaitych substancji chemicznych mogą zawierać minimalne różnice, jakkolwiek że te minimalne różnice przekładają się na olbrzymie różnice we właściwościach farmakologicznych, chemicznych i fizycznych tych substancji.

Zdaniem wnoszącej odwołanie krąg odbiorców niewyspecjalizowanych składający się z osób, które nie są zainteresowane rozpatrywanym towarem, tak czy inaczej nie jest w stanie dostrzec związku między znakiem towarowym 5 HTP a substancją 5- Hydroksytryptofan i nie może zatem zostać wprowadzony w błąd w tym względzie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 20 maja 2011 r. — RVS Levensverzekeringen NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-243/11)

(2011/C 252/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RVS Levensverzekeringen NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 50 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie⁽¹⁾, którego ust. 1 stanowi, że bez

uszczerbku dla dalszej harmonizacji każda umowa ubezpieczenia podlega wyłącznie podatkom pośrednim i opłatom o fiskalnym charakterze od składek ubezpieczeniowych w państwie członkowskim zobowiązania, a jego ust. 3 stanowi, że do czasu dalszej harmonizacji każde państwo członkowskie stosuje wobec tych zakładów, które pokrywają zobowiązania na jego terytorium, przepisy prawa krajowego, w celu zapewnienia pobierania podatków pośrednich i opłat o fiskalnym charakterze wymagalnych na mocy akapitu pierwszego, stoi na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego takim jak art. 173 i art. 175/3 Wetboek van diverse rechten en taksen (WART), zgodnie z którymi umowy ubezpieczenia (wraz z ubezpieczeniami na życie) podlegają rocznemu opodatkowaniu, o ile obejmują one ryzyko umiejscowione w Belgii, w szczególności jeżeli ubezpieczony ma miejsce stałego pobytu w Belgii lub o ile ubezpieczony jest osobą prawną, jeżeli w Belgii znajduje się siedziba osoby prawnej, której dotyczy dana umowa, przy czym nie bierze się w tym zakresie pod uwagę miejsca pobytu ubezpieczonego w momencie zawarcia umowy?

2) Czy wynikające z art. 49 TFUE i 56 TFUE wspólnotowo-prawne zasady usuwania ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług między państwami członkowskimi Wspólnoty stoją na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego takim jak art. 173 i art. 175/3 WDRT, zgodnie z którymi umowy ubezpieczenia (wraz z ubezpieczeniami na życie) podlegają rocznemu opodatkowaniu, jeżeli obejmują one ryzyko umiejscowione w Belgii, w szczególności jeżeli ubezpieczony ma miejsce stałego pobytu w Belgii lub o ile ubezpieczony jest osobą prawną, jeżeli w Belgii znajduje się siedziba osoby prawnej, której dotyczy dana umowa, przy czym nie bierze się w tym zakresie pod uwagę miejsca pobytu ubezpieczonego w momencie zawarcia umowy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 345, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 23 maja 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Rareşowi Doralinowi Nilaşowi, Gicy Agenorowi Gânsce, Anie-Marii Oprean (z domu Şchiopu), Sergiowi-Danowi Dascălowi, Ionuţowi Horei Baboşowi

(Sprawa C-248/11)

(2011/C 252/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curte de Apel Cluj

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Rareş Doralin Nilaş, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean (z domu Şchiopu), Sergiu-Dan Dascăl, Ionuţ Horea Baboş.